

Leidžia Spaudos b-vė „Sviesa“

Redakcijos ir Administracijos adresas: „LIETUVIS BRAZIL.“ Rua Bandeirantes, 92 (Bom Retiro) Caixa postal, 1764. S. Paulo.

LIETUVIS BRAZILIOJ

JORNAL LITHUANO

Atsk. numeris 800 reis
Prenumeratos kainas:
Brazilijoje metams — 10\$000
pusei — 6\$000 atskiriems mėnesiams po 1\$000
Užsienin: metams — 20\$000
pusei metų 12\$000.
Redaguoja L. Gaigalas.

4-ti METAI.

SÃO PAULO, 1932 m. Rugsėjis - Setembro mėn. 10 d.

NR. 36 (192)

Užmestu reikalui.

Sunkėjant ekonominio gyvenimo sąlygoms, blogėjo ir mūsų kolonijov, kaip materialis taip moralis gyvenimas, klam pindamas, kaip atskirus asmenis, taip ir visą mūsų koloniją į moralį bei kultūrinį susunkimą.

Kad taip yra, tai rodo, nieks neginčys. Bet kodėl taip yra? — tai labai mažam skaičiui mūsų lietuvių ateina į galvą šį klausimą giliau pasvarstyti. Tiesa, buvo keletas kartų bandyta šis bei tas daryti, bet kad tie žygiai nedavė teigiamų vaisių. Ir ma tyti, todėl, kad visad ar šokiui, ar ki tokiu būdu buvo apsirubežiuojama, graibstomasi asmenį, bei parinti įsi tikinimų, o tas reikalas, kurio visi išvien turėtų rūpintis, pasiikdavo atidėtas geresnės laikams.

Bet tie laikai nuolat blogėjo, o su jais smuko ir bendras mūsų kolonijos gyvenimas.

Gyvenimas, ypač šiais laikais, aiš kiai rodo, kad daru, tarptautinį gyvenimą gali sukurti sau tik pati tauta, jei tik ji vieninga, tautiniai susipratusi darbi ir kultūringa. Jokia pašalino parama ir, geresniais laikais pasitikiėti ir jų laukti negalima. Ir tas tiesa.

Išlaikydami užtikrintą šią dieną ir kurdami sau geresnį rytojį, ypač čia išvijoje, turime gerai įsitikinti, kad tik vienybė, sąvytarpio meilė, tautinis susipratimas, tobulinimas savo vidaus ir išorės ypatybių, stiprinimas savo kū no ir dvasios jėgų, padarys mus atspariais visoms pašalinėms kliūtims, trukdančioms mūsų tobulėjimui, slopinan čioms moralį ir materialį gerbiavimą.

Bet ar daugelis mūsų apie tai pa galvojome? Ar daug kas susirūpinęs visos mūsų kolonijos, o kartu ir savo rytojaus diena? Ant pirštų rodo, akuos suskaitijoti. Didžiulius nuostaičius gy vena to dienos įspūdziais. Individualiai egoistinių jausmų vedami, kuno gei dulia bei reikalavimų pažaboti, nuarkso me gyvenime makaluje, iš kurios ne tik nesistengiame, bet ir nemanome bristi. Intrigos, politinės rietenos, pavydais viens kito neapykanta ir t. p. tai faktoriai be kurių jau rodo ir apseitį ne galimo.

O pažvelkim į mūsų jaunimą, pri augančiąją kartą. Pažvelkim, kaip jis sunaudoja fizine, bei dvasinę energiją, kaip jis leidžia taip brangų jaunystės laiką? — bangu darosi.

Žinoma, daug čia kalta ir nepa kenčiama ekonominė būklė, bet joku būdu, tas negali būti priežastimi tarpu savio nesugyvenimo nesantikos.

Ar gali bedarbis Jurgis, kupinas pavydo, neapkeisti Stepo, kuris turėdamas šiekį — tokį darbą užsidirba sau kasdienės duonos kaspį? Ar gali be mokslis žmogus neapkeisti, šiek tiek iš prūsio savo tautiečio ir vadinti jį sa vo pinksle, nors tas ir geriausių norų ku pinas, norėtų jau padėti, nurodyti tik resnį kelį gyvenimo kliaukumuose?

Taip pat, ar dera šiek tiek inteli gentui šalintis draugijos tamsesnių žmo aių, matant, kad jam tas negal atnešti nei materialės nei moralės naudos, rei-

LIETUVOJE

Muziejaus rūmų dar šiemet nebaigs

Šiaulių miesto savivaldybė prie naujosios turgavietės pradėjo statyti pradžios mokyklai rūmus ir viena šių rūmų aukštą žadėjo duoti laikinai „Au šros“ muziejui patalpa. Teko patirti, kad šią vasarą rūmų statyba nebus baigta; taigi „Aušros“ muziejui teks pa sitenkinti savo senaisiais, drėgnais rū mais. Teiks savanoriams, naujakuriams pašalpas.

Žemės Reformos Valdyba nutarė išduoti Lietuvos kariuomenės kūrėjams savanoriams, gavusiems žemę, 529.000 litų pašalpų.

Norintieji gauti pašalpą iki š. m.

kalanti iš to vargšo tamsuolio, kad jis jam padus laizytų, kaip kad mūsų kie bonas kua. Sugintas, kad darydavo?

Ar galima neigti ir žeminti kito nors ir geriausius darbus, bei įsitikini mus, vien tik tai todėl, kad jie tau ne tinka? ir t. t.

Sveikai protaująs žmogus visad asakys — kad nei... Bet visgi pas mus taip yra: tautai galima pastebėti kiekvienam mūsų gyvenimo žingsny.

O tautai, kaip tik ir yra svarbiausias priežastys kliūdančios mūsų kolonijai vispusiškai progresuoti stumiančios bendrai visus į didesį vargą. Ir kol mes tu savo ydų neausikra tyšime, kol nemokėsime tarpusavy su gyvanti — geru tikėtis negalime, nes jo nesulauksime.

Galime turėti skirtingas pažiūras, įvairius įsitikinimus, net idealus, bet bendruose reikaluose, kurie patelia mū sų visą koloniją, visą tautą, turi būti bendra kalba, vienodas nusistatymas. Turime atsiminti, kad kieno nors išsio kimas netaktiškas pasielgimas eina bend ron mūsų visų sąskaiton. Tad bendromis jėgomis, bendru susitarimu ir turime su tomis savo ydomis kovoti.

Žiūrėkim kitų tautų žmonėse to nėra, nors ir jų tarpe yra visokių pa žiūrų žmoni . O kodėl? — todėl, kad juose daugiau yra tautinio susipratimo; jiems čis išvijoje partijinių kromelių reikalas yra antraeilis dalykas; čia — jie visi lygūs. Jie gerai suprants, kad at siekti ko nors geresnio yra galima tik vieningai dirbant, kad tik broliškai pa davus viens kitam ranką, gyvenimo kliūtys lengvai yra nugalimos.

Tad, ar ne laikas būtų ir mums lietuviams pradėti susiprasti? Ar ne lai kas būtų pasekti pavyzdžiu kultūringes nių tautų.

Isteigiant Lietuvių S-ga Brazilijoje pirmoji vaga šiame darbe išvartyta, tik reik pasiaukoti, sukaupt bendras — savo jėgas, o nuveikti, nors ir šiais sunkiais laikais, galėsime labai ir labai daug: sa vo kolonijos kultūrinio, taip pat ir ekono minio darbo srityje.

Tas reikalas yra visiems vienodai svarbus, visus jis mus paliečia, todėl juo visiems bendrai ir reik susirūpinti.

Ž. D.

rugpjūčio mėn 23 d. turi paduoti atitinkamos apygardos žemės tvarkytoji prašymą, nurodant gyvenamąją vietą, pašta, kur ir kiek yra gavęs žemes, paskolos bei pašalpas.

Pašalpos bus duodamos statybinei aiško medžiagai ir pirmajai ošėj tiems savanoriams, kurie pašalpų visai nėra gavę arba mažai jų yra gavę.

Cukraus fabrikas.

Šiemet savo veikimą pradės spalį mėn. pradžioje. Mat, jei vėliau pradėtų, tai gali aesuspėti apdirbti visą pa šėlio plotą, siekiančią apie 5000 ha., derliaus.

Lietuviškam cukrui supilti fabri kas įvairiose vidaus audinių dirbyklose yra užsakęs 100.000 maišų. Jei jos suspėtų ligi to laiko daugiau maišų pa gaminti, tai fabrikas paimtų ir tuos.

Ir Birštonas tuščias.

Del blogo oro ir krizio, šiais me tais vasarotojų mažai ne tik Palangoje bet ir birštone. Birštone gyvena tik tie, kuriems reikia gydytis. Nuo Birštono dar atgraso pragyventiui brangu nus.

Lenkai pradėjo uoliai šnipinėti.

Yra žinių, kad Lenkijos generali nis štabas nori pasiecininti smulkų Lie tuvos, Latvijos ir Rytprūsijų plauą. Del to jis įsakė savo šnipams smulkiai su registruoti visus kelius, net šunkelius, nuo didžiausio iki mažiausio, žemės pa viršaus visus kalvas ir įdubimus.

Tam žemėlapiui medžiaga minėto se valstybės ir rankama. Be Lietuvos ne senai susekta Lenkijos generalinio štabo šnipų organizacija Rytprūsijoje; Latvijoje taip pat esą šnipinėjama.

Tarptautinis geležinkelių suvažiavimas.

Rugsėjo mėn. Kaune numatoma susaukti tarptautinis geležinkelių suva žiavimas. Jame be baltijos valstybių dalyvaus dar Vokietija ir Rusija.

Suvažiavimas užtruks kelias sa vaites. Jame bus svarstomi įvairūs su sisiekimo ir prekių pervežimo klausimai.

PASAULYJ

Nori praplėsti valstybę.

Roma. — Italijos fašistų vyriau sybė planuoja praplėsti savo va stybės ir veikimo ribas Afrikoje. Nori tenai įsigyti naujas kolonijas. Prancūzija turi įsigijusi daug Vokietijos kolonijų ir jas valdo Tautų S-gos mandatais. Italiija tad nori iš Prancūzijos atgauti kelis mandatus. Nežinia kaip į tai re gos Vokietija, kuri šiuo laiku labai susirūpinusi savo kolonijų atgavimu.

Dideli potviniai Mandžurijoje.

Rugpjūčio mėn. pradžioje liję nuo latiniai lietūs žiemų centralinė Man-

Kronika.

Ką raso vietos brazilų laikraščiai apie revoliuciją.

Rugsėjo mėn. 9 dien. jau suejo du mėnesiai, kaip prasidėjo r volucija, ku rios pabūgus dar nežinoti. Aoi kovo jančios pusės laikosi labai atkakliai, kaip vienos, taip antros pusės gerai susipratusios fronto linijose nematyti žymesnių pasikeitimų. Kitose estadose kulos iki šiol buvo ištikimos federaliai vyriausybei, pradeda pasirei kti revoliucinis orezdėjimas.

— Rio Grande do Sul estadeje praeitą savaitę prasidėjęs sukilimas, va dovaujamas kelto žymesnių karininkų pamažėl plečiasi. Sukilėliai užėmė akuriuos miestus, traukia Pelotas liaik.

— Rugsėjo mėn. 7 dien. Sukilo prieš federale vyriausybę estada Parā Estados interventoriui Barata pabėgo. Valdžia pėmė sukilime vadas Saint-Clair. Didesnė dalis federalais ir vietos kariuomenės perėjo į sukilėlių pusę.

džurijos dalį paverte ištisais dideliais ežerais. Tūkstančiai gyventojų neteko pastogių. Nuostoliai milžiniški.

Pirmas tarptautinis fašistų kongre sas.

Austrijos sostinėje Vienoje susida rė tarptautinis fašistų komitetas, kurio tikslas suaukti 1933 metais visuotinę tarptautinį fašistų kongresą. Kongrese sutiko dalyvauti Italijos, Austrijos, An glijos, Rumunijos, Čekoslovakijos ir daugelio kitų valstybių atstovai.

Vošietijos kronprincas agituuoja už Hitlerį.

Pranešama iš Varšuvos, kad Vo kietijos kronprincas Augustas, kalbėda mas Dancige vienam hitlerininkų susi rinkime, pasakė, kad vienintelis šių laikų Vokietijoj geriausias vadas yra Hitleris, nu kurio priklauso visos Vo kietijos gerove ir ateitis. Dancigo gy ventojus ragino kovoti iki paskutinio kraujo lašo už savo miesto laisvę.

Vokietija smarkiai ginkluojasi.

Nežiūrint, kad visose šalyse pas kutininį laiką daug kalbama apie nusiginklavimą, ir eina skubus pasiruoši mas prie visuotinos nusiginklavimo kon ferencijos, Vokietija įsigalint hitlerininkams skubiai ginkluojasi. Krašto ap saugos ministerio Schleierho įsakymų pusiukarinė organizacija „Reichswehr“ pertvarkoma visai kariniais pagrindais. Taip pat ir kitose srityse matyti smar kus militaristinių pajėgų stiprinimas. Ta savo žygi Vokietija pateisina tuo, kad neva Lenkija su Prancūzija ren gianti puolimą Rytprūsijų ir Dancigo. Businajo visuotinį nusiginklavimo kon ferencijoj Vokietija nusistačiusi nedaly vauti.

MES BE VILNIAUS NENURIMSIM!

Patikimiausias patarėjas yra
mūsų
Bankas
Lietuviu skyrius
 visad pasiruošęs umis padėti žodžiu ir darbu
APLANKYK SAVO TAUTIETI
 ŠIAME BANKE
BANCO GERMANICO
 Rua Alvares Penteado 17, kertė Rua Quitanda.

Eilinis mūsų kolonijos reikalas

Sekmaditauj, rugsėjo 4 d., kun. Su gintas iš sakyklos pasisakė išvykstant Lietuvon „penkiems mėnesiams atostogų“; susirinkusius pripuolė nutį į pamaldas pakviestį po pamaldų atvykti į parapijos susirinkimą, kur dar kartą „atsisveikino“ su susirinkimo dalyviais. Tą progą pakvietė penktą asmenų iš anksto numatytų „peranti“ visus šv. Juozapo parapijos reikalus. Ir čia kunigas nepraleido progos guostis prieš susirinkimą dėl jam tariamų skriaudų darantį nuolat iš visų pusių, net iš mūsų laikraščio pusės. Nors vienas — kitas asmuo susirinkimo norėjęs padaryti pastabų, tačiau kunigas, Butriūnas ir Stan kūnas neleido jiems kalbėti. Tokie yra faktai, kuriuos susirinkimas galėjo pasitobėti ir gali patvirtinti.

Dabar dėl paties reikalo. Kunigas S. Paule išbuvo veik dvejus metus, vėsdamas visus parapijos piniginius reikalus, kaip šv. Juozapo bendruomenės pirmininkas ir išdalininkas viename asmenyje. Tai juk nieko blogo. Tačiau jeigu kunigas išleido savavališkai pasivažinėti, mūsų nuošono, turėtų tinka mai prieš lietuvius — katalikų šv. Juozapo bendruomenę atsisakytį iš visų

pinigų, kuriuos jam žmonės per 20 mėnesių buvo patikėję. Juk ir kunigas J. Valaitis, išvykdamas Lietuvon, atsisakė, tai kodėl kunigas Sugintas to turėtų vengti?

Kun. J. Valaitis, apleidamas S. Paulo, visą parapijos turtą perdavė kun. Sugintui, o kama ta turta šlandie kun. Sugintas perdavė. Jeigu kun. Sugintas ir tikrai būtų norėjęs Lietuvon išvykti, tai tokis staigus parapijos reikalų gavėję pametinas jokiū būdu nevali būti pateisintas: jis turėjo gražaus laiko iš kalno paskolbti parapijos visuotinę sąirinkimą, kuriam galėjo perduoti parapijos reikalus ir turtą. To jis nepadarė. Klausimas kodėl nepadarė taip, kaip visur organizuotoj visuomenėj daroma, pasilieka mums klausiam. Spėloti nenorime, tik išvadų malonių kunigui nedarome ir nedarysime, nors jis mus ir kas sekmaditais koliotų, išnaudodamas sakykla.

Mes žinome, kad parapijos sudėtatis pinigais kun. Sugintas nupirko p. Stan kūnui pianiną, chorui jis buvo nereikalingas, nes buvo pasamdytas Lietuvių Name ir juo buvo naudotasi visą laiką. Išmesta virš konto pinigų visiškai velni už niekam netinkantį grožidą, kurį dabar, matoma, perims p. Butriūnas ar kas kitas. Ką gi tas reiskia?

Vieno piano neatleto: nupirkta ir fisharmonija; taipat niekam netiskas

Pasirinkimas ir isigyjimas zemės BRAZILIJŲ VI tasa.

F. Čemarka

Japonai daugiausia verčiasi sodinimo bulvių, kukuruzų ir nekurių daržovių: kopūstų, pamidorų ir agurkų. Jie turi savo ekonominę organizaciją, kurią šelpia Japonijos Vyriausybė per savo konsulą Brazilijoj. Todėl tie japonai, kurie dar tik kūriasi, ar šiaip nelaiminguose atsitikimuose, turi didelę paramą iš savo organizacijos. Apant to jų produktų pardavimas tos organizacijos yra taip gerai sutvarkytos, kad nėra reikalo jiems savo produktus par duoti perkupėjams, kurie pasinaudodami ūkininkų beįėjiskumu superka viską už pusydę.

Lietuviai gi, palaidi barsčiai — kaip sako priežodis irgi pradėjo verstis k-

laužas, už kurta sumokėta bene 700 milreisu. Nežinia, kieno žinioje ji palieka ma, kaip nežinoma ir visiškai nebesuprantama, kokia teise ir kieno įgaliotos kelios ponios vila Bellos koplyčioje sa viskai šeimininkauja, nuimamėdamos bažnytinius daiktus nuo altoriaus ir kitką. Pas mus dedasi visiškai nebesuprantami dalykai, į kuriuos būtinai turėtų įsikšti p. konsulas ar kitas kas. Juk kaip pianinas, fisharmonija, bažnytiniai rūbai ir kiti brangūs dalykai koplyčioje buvo ne vieno — kito asmens nuosavybė, bet visos katalikų bendruomenės, todėl visi turi teisės reikalauti, kad viešai būtų žinoma, kam tuos daiktus kunigas palieka, kokio tvarkoj palieka ir t. t.

„Lietuviai Brazilijoj“ neprivalo bijotis negudrių kunigo priekaištų kad ir iš sakyklos, kuries jam nevalia asmenikiems reikalams naudoti, bet turi pasakyti dar kartą viešai, kad, kun. Sugintas negudriai ir labai negražiai elgiasi su visuomeniškiems reikalais ir tos visumenės jam laikinai patikėtu turtu. Niekur kultūringame pasaulyje taip ligi šiol nebuvo daroma, ir čia kunigas taip daryti jokios teisės neturi.

Pasipiktinęs katalikas.

kuruzais ir bulvėmis, nekurie ir kopus tais, bet pirmiem subankrutavus, jų vie tas užėmė kiti kurie dabar daugiausia verčiasi vištų ūkiu.

Estai pradėjo kukuruzais, šabukais (feljão) ir nekurie ananasais.

Bet ir anuos ištyko toks pat likimas, dabar jų nekurie verčiasi, kiauliu ūkiu.

Rusai pradėjo ir baigė vištomis. Dabar pažūrėkime tų nepasisekimų, delei kurių palaicdas elementas turi kęsti nepasisekimus, tuomet bus suprantama žemės derlingumo reikšmė Brazilijoj.

Bulvių auginimas duoda ūkininkui daugiau pelno už kitas kultūras, todėl jų sėlinius pije tam tikrų sąlygų ir apinkybių apsimoka ir blogesnėse žemėse, bile tik ta žemė nebūtų per daug molėta. Todėl bulvės japonų ir yra mėgiamiausias verslas, taip kad bemaž ko jie vini ir užpildo rinką bulvėmis.

Pastebėję tai lietuviai, ūkininkai taip pat bandė su bulvėmis verstis, bet nežinodami tų sąlygų, kuriuos bulvės gali duoti pelną, žinoma turėjo susilaukti nepasisekimo. Žemės derlingumas, bulvių kultūrai Brazilijoj turi itin svarbią rolę. Čia ne taip, kaip Lietuvoje bulvės auga kol užauga nuo pavasario ligi rudens. Čia daugiausia bulvių kamienai nudžiusta per du mėnesiu nuo dienos pasodinimo. Tokiu būdu, mažai derlingoje žemėje bulvės negali suspėti užaugti. Retuose atsitikimuose, kuomet buna palankus oras, jos ilgesnį laiką gaudamos augti, duoda šiek tiek geresnį derlių ir mažiau derlingoje žemėje. Apie priežastis pakalbės ma vėliau, kuomet bus rašoma specialiai bulvių kultūros čia Brazilijoj klausimui. Dabar paminim tik faktus iš Lietuvos praktikos vila Silvanijoj, kur įvariniai prasidėjo, bet tos pačios rūšies žemėje pasodintos bulvės aiškiai parparodė šitai ką. —

Buvo sodinta bulvių visiškai be trašų kurios nedavė nė sėklos ir buvo tik III rūš. Kitoje vietoje, kur bulvės žavo tik paosityti min. trašų rezultatai buvo geresni — priekasta daugiau negu sėkla, kurių dalis buvo II rūš.

Trečioje vietoje, kur kiekvienam maišui bulvių sėklos duota po pusę maiso min. trašų, susilaukta trečio grūdo, tarp kurių buvo visų trijų rūšių bulvių — daugumoje II rūš.

Ekspedicija į Amazonos kraštą.

A. M.

„Aš nesuprantu tos dviprasmiškos kalbos“ — pertraukė jį d'Andrada.

„Ar tamsta man nepatartai akcijas pirkti?“

„Ak, taip... tamsta kalbi apie akcijas! Tai čia ne tamsta vienas nukentėjai. Aš stebiuos, kad tamsta dar su ki sau galva tokiais reikalais, tuo tarpu turėtum išiekti išieities iš dar sunkesnės padėties.“

Tais žodžiais d'Andrada įsmeigė akis į Meškutį ir ištraukęs iš švarko kišenės brauningą padėjo ant stalo. Meškutis tą judesį sekė abėjingu žvilgsniu. — „Aš tamstos nesuprantu“, pasakė jis, taip pat nesuprantu tamstos elgesio. Mano priimi lyg kokį laukinį. Aš to nesu pratęs. Tur būt, manai apie mane aferą su Lejoza?“

„Jei tamsta pats šį reikalą... aferą vaidinai, tai atspėjai.“

Ar ir tamsta tuo reikalu buvai perspėtas?“

„Kaip gali sakyti tai! Aš ką tik nuo Cabralo sužinojau.“

„Nuo Cabralo... aš Cabrala prieš valandą mačiau.“

„Prieš valandą! — Kame?“ greit jį perkirto d'Andrada.

„Lejoso vilos sode“, atsakė Meškutis.

„Tur būt, tamstai ten nesmagu buvo.“

„Jis manęs nematė, bet man taip rodos.“

„Aš stebiuos Tamstos šaltakraujįškumą“, pastebėjo d'Andrada.

„Tamstos kalba mano didelį pasitikėjimą paverčia į nustebimą“. Meškutis kramtė lūpas.

„Aš tamstai daug patikėjau, to pat galėjau iš sveiko laukti, bet dabar nustau apsirikięs...“

„Tamsta iš tiesų stebini mano“ pastebėjo d'Andrada paslaptingai šypsodamasis. Ar nemanai, kad to įvykio išdavos galėtų būti jungiamos su „Didiosios Zuvies“ reikalu?“

„Gal būt“, atsakė Meškutis. „Šiaip ar taip, tas mažas reikalikas daug svėrė...“

„Puiku!“ tęsė d'Andrada sėdėdamas. „Aš gailiuos tamstos ankščiau nepažinęs. — Sakyk man trumpai, ko atėjai?“

„Kadangi tamsta žinai apie mano ginčą su Lejoza“, pradėjo Meškutis, „tai norėčiau pasišikinti ten nebuves kaltas. Donna Juana pati kvietė mane persikelti į jos vilą, ir aš ten už vilką ligi paskutinio pezo užmokėjau. Taip pat su donna Inesa, kuri laisva valia pasidarė mano sužadėtinė: aš ją tokia ir laikiau. Todėl donna Juana neturėjo nė mažiausios priežasties mane iš vilos vartyti ir dar mano daiktus sulai-kyti...“

„O jeigu donna Juana manė, kad tamsta susizadėjai su Inesa tik norėdamas tuo būdu jos krautį gauti, praturtėti?“

Meškučiui kraujas puolė į veidą. „Aš nebučiau nė vieno pezo į krautį emęs. Juo labiau, kad ji, rodos, nieko daugiau neturi, be tos vilos.“

„Ar tik rodos... norėjai pasakyti?“

„Ar tik rodos?“ nustobęs pakartojo Meškutis. Tikriausiai bus tiesa. Aš vis tik nesuprantu tamstos keistos laikysenos.“

D'Andrada sušnypstė pro dantis. — „Senjorai Meškuti“, vieną akį primerkdamas, „jei tamsta su manim nori reikalą padaryti, tai būk atviras. Kodėl staiga pradėdi išsisukinėti?“

Meškutis išsitęsė. „Aš tamstos nesuprantu! Ką reiskia paslaptinga šypsena, ka reiskia neaiškūs priminimai?“

„Juk ne mano reikalas aiškiai pasakyti, kad tamsta, norėdamas įsigyti jos vilą, nužudei donna Juana“.

„Ar aš... aš... donna Juana?“

„Taip... tamsta“, atsakė d'Andrada žaizdamas brauningo koteliu. „Jei prieš valandą buvai viloj, negalėjai salone nematyti doanos Juanos ir jos dukters lavonų...“

Meškučiui kraujas puolė į veidą ir svyrėdamas jis atsėdėjo į krėslį. Sekundą jo veidas atrodė lyg pamišusio žmogaus. Paskiau staiga pakilo ir, kel d'Andrada susieriebę. Kirtu jam per pečius ir surike: „žmogau, ką tu šneki! Ar negyva! Ar Inesa... negyva?“ Suspaudė rankom galvą, ir jo akys lyg sustingo.

D'Andrada atsipeikėjęs nuo išgąčio vėl prašeko: „mieles senjorai, mesk

ta komediją vaidinę! Juk pats ką tik sakei ten Cabrala sutikęs. Na... vadinasi, Cabralas tamsta matė, taigi, nors man ir gaila, būsi tu reikalu susijęs. Del to negali būti dviejų nuomonų.“

„Kas man ta senė!“ prašeko Meškutis, staiga lyg iš miego pabudęs.

„Bet Inesa! Pasakyk man, kas su tuo vaikučiu atsitiko?“

„Aš spėju“, atsakė d'Andrada, „motina buve ją uždariusi bokšto kambaro, o ji, norėdama iš ten pabėgti, nu krito ir jai lūžo sprandas... ir tutto!“

„O Dieve, kaip baisu“, sumurmėjo Meškutis rankom užsidėngdamas veidą.

„Taip, jei tamsta iš tiesų buvai mergaitė artimas“, pritarė d'Andrada, „begalo baisas nuotykis, ir aš tai suprantu“.

Atrodė, kad Meškutis paskutinių jo žodžių nenugirdo. Tačiau jo veidas staiga atgijo. Didelio skausmo brožai pasikeitė į vos valdomo pykčio reiškinį. „Dabar aš pradėdu tamstos paslaptingą kalbą suprasti. Tur būt, manai, jog aš donna Juana negalabijau. Ar tamsta esi paraišęs, senjorai? Pakartok dar savo žodžius ir tada mane pažinsi“. Jis pakilo ir palengva priėjo prie d'Andrados.

Šis patraukė pečiais. „Senjorai Meškuti, tur būt, sutiksi su tuo, jog būsi labai įtartas“, prašeko d'Andrada apgailestaujamu balsu. „Pats ką tik man sakei, jog buvai susipykęs su donna Juana. Ji sulaukė tamstos daiktus, su kuriais, man rodosi liko ir brangūs tyrinėjimo dokumentai. Lengva įsivaizduoti, og grįždamas vilon pastebėjai Inesos lavoną, todėl kas patikės, kad tamsta donnai Juanai gero linkėjai.“

„Mane į vilą nuvarė tik neaiškūs

O jau ten, kur kiekvienam maišui sėklos buvo berta po vieną maišą min. trąšų derlius buvo pakenciamas, nes davė maždaug penktą grūdą. Normalė se aplinkybėse, toks derl us gali padengti ne tik visas išlaidas, bet ir gali duoti gan gražų pelną.

(b. d.)

Tulpės žiedas.

Nenusimink!

Nenusimink, jei tamsio miglos užtemdo tam šviesias akis!
Kas turi skaisčių, židrų vaizdą,
Tas ir tamsioje pamatys!

Nenusimink, jei šviesią saulę užkloujo nodas debesys.
Pakils audra ir sukaus vėjus —
Tamsius šaščius išsklaidys!

Neverk, jei skausmas širdį spaudžia
Jei sielą sleigia ilgėsių!
Ne ašaromis plauki veidą —
Jos tau skausmą neužgesys.

Nenusimink, kad sunkią našta
Neši gyvenimo takais,
Kad prakait s per kakta varva
Ir vos ant kojų telakais!..

Pažvelk aplink — ir pamatysi,
Kiek daug keliaujančių žmonių;
Visiems našta sunkaus likimo
Ant taip nuvargusių pečių...

Visi jie žengia su vilnimi
Pasiekt ką nors kilnaus ir dorą.
Argi nuo jų tu atsiliksi,
Kaip atskala nuo meteco?..

Nenusimink! Ir ženg į toli,
Ten kur šitai didvyrių traukia.
Kas žin? Gal už tamsių šaščių
Šviesi saulutė tavęs laukia.

AR JAU ATNAUJINAI PRE-NUMERATA?.. SKUBINK, KITU BUDU MUSTOSI DAUG NAUJIE NU IR ĮVAIRENYBIU!

Įvairenybės

Jauni amerikiečiai, kada jiems nesiseka meilėje, išgeria trejetą stiklų kontrobandinio viski ir, kad greičiau viską užmirštų, eina į basketbolo rungtynes. Tačiau vienas jaunas amerikietis, apie kurį dabar kalba visas Nevjorkas, pasiėlgė kitaip. Jis paprašė vienos panelės rankos, bet gavęs neigiamą atsakymą pareiškė, kad tol sėdės, qš prieš jos buto langą, kol ji nepasizalėsianti jo.

Ištisas dienas ir naktis, savaite po savaitės, šalant ar lyjant, nevjorkiečiai matė sėdint ant suoliuko jaunuolį. Maistą jam atnešdavo pažįstamieji iš artimiausio restorano. Apie keistą jaunuolį pradėjo rašyti laikraščiai. Pradžioje buvo manoma, kad jaunuolis nori pasitviti pasaulinį sėdėjimo rekordą. Bet kada paaiškėjo, kad reikalas liečia pasitovumą meilėje ir atkaklumą, jaunuolis tapo garsenybe. Gražiausias Nevjorko amerikiečios ateidavo raminti besisilijančio jaunuolio.

Bet Nevjorko «Romeo» buvo nemuraminamas. Jis su tuo pačiu atkaklumu žiūrėjo į savo myimosios buto langus.

Bet ir «ji» pasirodė esanti tikra amerikiečių.

— Sėdėdamas ant suolelio manęs nepaveiksi! — pareiškė ji.
Taip visa istorija kaip reikiant ir nepasibaigė. «Julija» sumanė persikelti į naują butą, prieš kurio langus nėra suoliuko. O statyti gatvėje kėdės, Nevjorko policijos įstatymai draudžia. Taip «Romeo» išsėdėjo ant suoliuko 2 mėn. 17 dienų ir 3 val. ir nieko tuo neatsiekė.

Lesteršire, nedideliamo Anglijos miestelyje, vieno «atrakciono» savininkas paskyrė 200 svarų sterlingų tai jaunai mergaitei, kuri išbus be maisto 45 dienas. Viena vietos gyventoja pasiūlymą priėmė.

Mergaitė budavo 43 dienas. Per tą laiką ji gerė tik limonadą ir daug rūkė. Tačiau 43-čią badavimo dieną gydytojas pareikalavo, kad mergaitė nutrauktų badaviną, kadangi jai jau

Paskutinės žinios

Karo skolas ir reparacijų mokėsius turės mokėti.

Londonas. Agencija Renter, praneša iš Vašingtono, kad Amerikos valdžia yra kategoriskai nusistatiusi neati dėti nei vienai Europos valstybei, karo skolų ir reparacijų mokėsnio mokėjimo kurių įmokėjimas turi būti atliktas šių metų gruodžio 15 d.

Tą savo žygį Stimpsonas aiškina tuo, kad iki šio laiko nei viena Europos valstybė, nėra dariusi žygių skolų mokelių mokėjimą atidėti tolesniam laikui.

gresianti mirtis. Badaujanti užprotestavo:

— Leiskite man išlaikyti dar 2 dienas. Man pinigai būtina reikalingi, kad galėčiau už juos padaryti būtina operacija ir išleibėti ją už gresiančio mirties pavojaus.

Gydytojas protestui nenusileido. Jis tuojau kreipėsi į policiją. Šis įvykis vienos gyventojų tarpe sukėlė tiki susijaudinimą, kad «atrakciono» savininkas paskubino mergaitę išmokti žadėtus pinigus, nors iki sutarto laiko reikėjo laukti dar dvi dienas. Badavusios gyvybei joks pavojus negresia.

Jungtinių Amerikos Valstybių miesto Evanston talios teisėjas turi didelį rūpesį. Per banketą, surengtą pažymėti teisėjo 80 metų amžiaus sukaktaves, jis pareiškė, kad nors ir sujungęs masyvystės ryšiais 1,600 porų, bet pats iki šiol neapsivedęs. Jis bijas vesti, nes mūsų laikais nesą padorių panelių. Teisėjo pareiškimas buvo paskelbtas Amerikos spaudoje ir padarė didelį išpuolį į Amerikos paneles. Jos nutarė įrodyti, kad teisėjas klysta. Vieną ir tą pačią dieną teisėjas gavo 110 laišku, kuriuose padoriausios panelės sutinka už jo tekėti. Teisėjas visą dieną skaitė laiškus ir taip jais susirūpino, kad vakare apsaigo pervažęs.

Žinių žinelės

— Šiemet Naujorko miestą pagrazinti Amerika paskyrė 350 milijonų litų.

— Mažiausia vaikų gema birželio mėnesį, daugiausia — vasario.

— Naujoji Vatikano statistika rodo, kad kunigų bažnytiniam darbe yra 310 tūkstančių.

— Lietuvos valstybės ženklas (herbas) «Vytis», pradėtas vartoti kunigaikščio Mindaugo laikais (1240—1263 m.).

— Per metus suvartojama 47 milijonai tonų žibalo.

— Ilgiausia pasaulyje upė Missisori, teka Pietinėje Amerikoje; ji turi 6,970 kilometrų ilgumo.

— Iš ugniakalnių kylančios dulkės lekia kartais 2000 kilometrų toliumo.

— Amerikos geležinkelių tarnyboje tarnauja 61,302 moterys.

— Amerikoje šiais metais mano pastatiti 1,661 orlaivių stočių, kurios kartu kainuos apie septynis milijardus litų.

— Paryžiuje raišasi skelbimų knyga, kurios puslapiai turi po keturis metrus ilgumo ir du metrus platumo.

Mūsų skaitytojų žiniai.

Šiuo turime pranešti gerbiamiems skaitytojams, kad, materialų sunkenybų dėlei, priversti esame nekuri laiką leisti laikr. «Lietuvis Brazilijoj» keturių puslapių. Pasibaigus revoliucijai ir gyvenimui grįžus į normalės vėžes, laikraštis vėl eis, kaip ejęs šeių puslų.

Redakcija.

Kas bus, kas nebus, bet Lietuvis neprams!

baimės jausmas; staiga patraukė jį Meškutis.

„Niekai!“ atsikirtio d'Andrada šypsodamas.

„As tvirtinu tamstai“, tęsė neatgandamas kvapo Meškutis, „kad pamačiau Inesos lauge tamsę, ėjau apie namus pažiūrėti, ar ji nėra prie motinos. Ir ten buvo tamsa. Mane neraminio mintis, jog abi jau miega ir maniau jau grįžti į viešbutį. Eidamas per sodą pamaciau Cabrala ir, nenorėdamas kad jis mane įtardintų, pasistėpiau krūmose, kol jis praėjo. Tai viskas.“

Tais žodžiais Meškutis baigė ir vėl rankom susispaudė galva.

„As norėčiau tamstai tikėti, senjori Meškuti“, tęsė d'Andrada. „Bet ki ti nežinau ar patikės. Tamstos padėtis labai sunki, ypač ją sunkias Cabralo parodymai“.

Tuo momentu kažkas pabeldė. Abu sujudo, d'Andrada atidarė duris. „Senjoras Cabralas atėjo“, pranešė tarnas. D'Andrada paliepė kvietiti į groti kambarį ir pats ten išėjo. Meškutis liko vienas. Netrukus jis pro sieną išgrdo.

„Baisu, Estebanai... Juana nužudya ir Inesa užsimušusi“, garsiai kalbėjo Cabralas. Vienu šnoliu Meškutis šoko prie durų ir pridėjo ausį prie plyšio. — D'Andrada neseniai sakė visą žinaš, dabar dėjosi nieko nežinaš. „Por Dios“, girdėjo Meškutis dirbtiną d'Andrados balsą. „Ką tu sakai?“ Toliau įjėdu pasiblizdom šnekėjo ir Meškutis nie...o nebegirdėjo, nes durys buvo glaudžiai privertos. Meškutis tik suprato iš atskirų žodžių, jog Cabralas salone rado donną Juana stiletu krūtinėn nardytą prie dukters lavono. — „Ar pati

nonusižudė“, pastebėjo d'Andrada. — „Nieku gyvu“, garsiai tvirtino Cabralas. „Visai nišku, kas tai galėjo padaryti. Eidamas teresa aš mačiau kaipą baltą porą krumus sėlinant. Labai gaila, kad aš jo nesulaukiau. Tačiau ša esu tikras, jog ten buvo tas prakeiktas lithuano savo baltuose fianelio rūbuose. Tat aš pasakiau paskauktam prie lavono policijos komisarui“.

„Vargė Juana!“ palengva šnekėjo d'Andrada, ir svarbiausia tas kvailias vaikutis! Mes buvome dideli lengvati kiai Inesai tokį uždavinį duodami. Ir tuo blogiau, kad ryt mes turime išvykti ir tu turi čia likti.“

„As ateisiu vėliau“, pertraukė jį Cabralas. „Ryt dar pasikalbėsime uoste Dabar aš turiu eiti. Tuoj lavonuos turės vežti abducijai“.

Meškutis atsiraukė nuo durų. Jo veidas liko nebepužistamas. Jame nebeliko nė mažiausios nusiminimo žymės — tik tvirtas, beveik gyvuliškas pasiryžimas. Ką jis čia nugarido, tas atidarė jo akis. Dabar jam viskas pasidarė aišku. Jis per tas savaites buvo išlykęs tams darbo tinkle, kuriuo jį norėjo visiškaį pagauti. Jis turėjo surasti iš tų kilpų išėjti. Vieną akimirką jis svarstė galvoje. Apie likimą Buenos Aires mieste nebuvo ko ir manyti. Čia jis bus ištisas savaites tūsonas po teismus ir kalėjimus. Kaip ateivis jis neturįs čia užtarytojo gauti ir nutestas likti. Tuo tarpu jo sunkaus darbo vaisiais iš Tapajosa naudosis kiti. Todėl liko vien na kelias: jis turi išvykti. Jis turi bet kokia kaina per d'Andradą prisistieiti prie ekspedicijos.

Kai d'Andrada sugrįžo, Meškutis sėdėjo senojoj vietoj rankom parėmęs

smakrą.

„Tamstos padėtis pasunkėjo“, pasakė d'Andrada. „Cabralas kaip tik itaria tamstą. Todėl, jei nenori susikompromituoti, kuo greičiau bėk kur nors. Per koletą mėnesių, gal paaiskės tikrieji piktadariai; tada galėsi vėl grįžti.“

Meškutis linktelėjo. „Taip, aš pats visa matau ką tamsta man siūlai?“

(B. D.)

Kada kvėpia sienas

(tąsa)

Taip, jis nuois pas ją ir jai vienai pasakys, kad ją taip myli!..

Vladas vė suspaudė kietai daigį rankose ir varė sieksnių pradalgę. Jis džiaugėsi dabar ir buvo laimingas. Laimingas... todėl, kad pamlyo Zosė. Ankščiau jis nebuvo taip laimingas. Jis vaikštodavo sekmadienį vakarais po svetimus, tolimus kaimus, tankiai pasigerdavo, susimėdavo — jis buvo žmogus be garbės ir be vardo. Ir štai dabar jis pamlyo Zosę. Jis dabar niekur neina, neirtokliauja ir pats darbas maionius dirbti.

Jis vėl išloto pažveigė į grėbiančius ir besijuokiančias mergas.

— Ir Zosė juokiasi — galvoje Vladas. Ir todėl gi ji nesijuokė?.. juk jį Vladas taip pat myli!..

Vakare jis būtinai pas ją nuois. Apkabins ją prispaus prie mylinčios širdies. Jis pasakys jai, kad myli ją

labiau už viską pasauly!..

Ir i tikrųjų jis ją myli. Jis nei pats dabar nesupranta, kodėl jis ją taip myli?.. Juk šie nuo mažens vienas kaimo augo, nuo mažens viens kitą pažįsta. Bet mylėti jis ją pradėjo neseniai. Taip, dar visai neseniai vos keletas mėnesių.

Jis pamlyo viens kitą staigiai ir netikėtai!..

Tai buvo vieno tamsų žiemos vakarą, kada Januajai namuose nieko nebuvo, tik viena Zosė — visi kaž kur buvo išėję. Jie abudu ilgai, ilgai kalbėjosi ir kada ėinant namo Zosė išlydėjo Vlada, ant gonkų, jie kaž kaip iš netyčių, už zaizdani, pasibučiavo. Nuo to laiko gimė jų širdyse karšta, kaip ugnis meilė.

Vladas gerai atsimeina tą vakarą... Nuo to vakaro jie pradėjo viens k tą, mylėti.

Jie jau ilgoką laiką mylisi, nors viens kitam nebuvo tų savo meilės jausnių įreikšę.

Šiandien Vladas būtinai pasakys, kad jis ją oprotiškai myli!..

Saulutė jau slinko artyn laidos berdamas savo aukštinus spindulius. Nuo trobų ir medžių krito vis didesni šešėliai, o Vladas vis dar plovė. Jis kaž kodėl dabar taip skubino ir visai nepavarėjo. Dar keletą kartų jis pasuks aštrųjį plieno daigį ir baigta. Jis dar užbėgs pas mergas, kurios jau baigė griebti ir puerzins jas. O jos visos mėgo Vlada, nes jis buvo linksmas, mėgo vyras. Jis mokėdavo gražiai padantuoti, puikiai šokti ir dor dailiai pravirkduoti gailiąją armoniką, nuo kurios gailių ir liūdnujų melodijų, novienai sodžiaus gražuolėi suvirpindavo krutinę sėdžių svajonių atusis. (B. D.)

Svarbus Pra nešimas.

Šiuo pranešame mūsų gerb. skaitytojams ir šiaip lietuvių visuomenel, kad netrukus pradėsime šimne laikraštį spausdinti didelį (daugiau kaip 20.000 žodžių) A. Majaus sudarytą portugaliskai - lietuvišką žodyną. To žodyno reikšmė mūsų kultūriškame gyvenime labai svarbi, tiek jau pramokusiems portugalų kalbos ir norintiems naudotis vietiniu spausdintu žodžiu, tiek norintiems tos kalbos pramokti.

Čia norime patarti mūsų skaitytojams, kad nepraleistų nė vieno „Liet. Brazil.“ numerio kai prasidės žodyno spausdinimas, ir nusipirkę didesni sąsiuvinį jame klijuotą to žodyno iškarpa. Tuo būdu kiekvienas šio laikraščio skaitytojas, be atskirų išlaidų, galės sau įsigyti pilną žodyną.

„Liet. Braz.“ Redakcija.

LIET. „BRAZ.“

gaunamas šiose vietose:

- 1) Luz stoties kioske,
- 2) José Paulino vaistinėj,
- 3) Prie pašto laiptų ir kampo,
- 4) Rusų vaistinėj Mokoje,

pas atskirus platintojus visuose miesto rajonuose ir „Liet. Braz.“ redakcijoje visomis dienomis.

DR. S. MEITIN.

Ultravioletiniai spinduliai.

(Diplomuotas Geidelbergo ir Rio universiteto.)

Priima: vidurinių, veneros ir nervų ligonis nuo 2 iki 6 val vakar. susikalbama lietuviškai.

RUA BARÃO ITAPETINGA 37-a salas 8.9. T4-0715.

Prisiekusis Vertėjas.

Verėia iš visų kalbų įvairius dokumentus kaip va: kontraktus, visokius liūdijimus ir t. t.

Paruošia įvairius įopierius įvairiuose atsitikimuose: pilietybės įgijimui.

MIGUEL OCOUGNE

Rua 15 de Novembro Nr. 32.
Tel — 2-6393

„BERNARDO“

Vokiečių fotografijų įstaiga. Įsteigta 1890 metais.

Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinti, o taip pat su dažais.

Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į nauus fotografijų reikalais. Daro iš fotografijų naujas. ARTHUR SCHMIDT
Rua São Caetano, 111 (senas n.103)
São Paulo.

Prancūzų Navigacijos Kompanija

SUD ATLANTIQUE — CHARGEURS REUNIS.

Išėjimas greitųjų laivų.

IŠ SANTOS Į PIETUS

IŠ SANTOS Į EUROPA

Massilia — S. A. 24 Rugsjičio
Formose — — — 24 „ „
Eubee — — — 11 Rugsėjo

Jamaique — C. R. 31 Rugsjičio
Massilia — S. A. 2 Rugsėjo
Formose — — — 11 „ „

Daroma šamados iš Lietuvos 3 kl. paprasta, 3 kl. su kabina ir 3 kl. pagerinta.

AGENTAI:

S. PAULO

SANTOS

Cia Comercial e Maritima
Praça Ramos de Azevedo 9.

Cia Chargeurs Reunis
Rua 15 de Novembro, 186.

VILNIUS—mūsų širdis

„GUA CONSULAR“

(Konsularinis Tarpininkavimas)

L. JUCEWICZ & S. LEFORE

Įvairius prašymai, vertimai, Vedybu dokumentai, Tarpininkavimai valdžios ir policijos įstaigose, Mokėčiai ir paliuosavimai, Šamados, Kadernetos iš policijos, įvairios informacijos ir t. t.

Išpildoma greitai, ir pigiai.

Vienintele įstaiga turiuti plačius santikius su spauda, valdžios ir policijos įstaigomis etc.

(Laivokarėiu neparduodame ir tuo reikalu netarpininkaujame).

São Paulo
Largo da Sè, 9 E.
1º Andar, Sala, 1.
(Palacete Rolim) Caixa postal, 3412.

PIGIAUSIAS IR GREICIAUSIAS susisiekimas tik agencia

„HAMBURGO“

Laivokortės, vyzos į visas šalis. Parūpinama šamados iš Europos į Braziliją. Par duodama žemė sklypais ir alkeriais mieste ir provincijoje.

Sąžiningas ir greitas patarnavimas visomis informacijomis. Interiore atsakinėjame ir raštu.

Sao Paulo, Lero S ta Ephigenia 13.
Tel. 4—1152. Caixa postal 3272.

Atidaryta kasdien nuo 8 — 6½ v. v. Šventadi. uždaryta.

Kalba lietuviškai.

JURIDINĖ ADVOKACIJOS KONTORA.

Advokatas, prisiekusis vertėjas ir teisinis patarėjas visokiais reikalais.

A. V. & ORSINI

Daroma: naturalizacijos ir pilietybės dokumentai, chamados vidaus pasai, kadernetos, vedybos dokumentai, rašoma įvairius prašymai ir tarpininkaujama visose teismo, bei valdžios įstaigose.

Kainos prieinamos.

Priėmimo valandos 8 — 12 ir 13 — 18 vv. .

RUA LIBERÓ BADARÓ 8 sobr. 2º andar — sala 12.

Dr. B. K. Chipiakoff

(Maskvos universiteto 1914 m. laidos.)

Rua Ypiranga 15. app. 4. (kertė rua Santa Ephigenia) Tel. 4-0316

Ligonius priima: nuo 4 iki 9 val. vak., šeštadieniais nuo 3 iki 8 v. v. Sekmadieniais nuo 10 iki 1 val. Venerinių, vidujinių ir psichinių Laboratorija: tyrimas šlapumo, kraujo, mikrobu ir t. t..

Laivakortės į Lietuva ir iš Lietuvos pigiausiomis kainomis

Laivų išėjimas į Europą

Parduodame laivakortės pigiausiomis negu kur kitur kainomis. Duodame patarimų visais išolybės klausymais. Negalintiems atvykti į São Paulo į užklausimus atsakome raštu. Rašyt galima lietuviškai arba kuria nors kita kalba.

Perkame ir parduodame dolerius ir kitą svetimą valiutą geriausiomis kainomis. Šamados. Patarnavimas greitas ir sąžiningas.

Kainos pigios.

CASA BANCARIA J. FRIZZO E CIA [kurta 1900 m.

Rua Mauá 207, kampas rua Conceição, prie pat Luz stoties.

Įstaigos darbo teisingumas garantuotas 100:000\$000, kurie padėti valstybės banke. Kalbame lietuviškai Įstaiga atdara kasdien nuo 8 val. ryto ligi 6 val. vakaro, sekmadieniais tik ligi 12 val.

